

5
781.16xb) - 1/1
24

4. EIROPAS LATVIĒŠU DZIESMU SVĒTKI

Tautas likteņa zīmē

RADUSIES MŪZIKA

St. Paul's Church, Wilton Place, S.W.1

ceturtdien, 28. jūlijā plkst. 20

THE 4th LATVIAN SONG FESTIVAL IN EUROPE

London, 26th — 31st July, 1977

INCLUDED IN THE OFFICIAL PROGRAMME
OF EVENTS COVERING

The Queen's Silver Jubilee
London Celebrations 1977

22

Es esmu koks, kas aug atpakaļ,
Ar sakām saknēm,
Uz savu zemi.

Andrejs Eglītis.

Piedalās: mecosoprāni Ksenija Bidiņa
Melita Mičule
Gaida Trēziņa
soprāns Lilija Zobena
basbaritons Kārlis Bauers - Zemgalis
sitamie instrumenti Naidžels Šipvejs (Nigel Shipway)
trompetes Maikels Henrijs (Michael Henry)
Aians Mansijs (Ian Muncey)
ērģeles Anita Rundāne
Londonas skolas bērni
Kokļu ansamblis
Londonas latviešu koris
Diriģents Alberts Jērums

Programma

CANTATA BALTICA (1970)

Tālivaldis Ķeniņš (* 1919)

Ksenija Bidiņa, Naidžels Šipvejs.

Pēc lietus
Lauki dod svētīgu ražu,
Pēc nakts tumsas
Aust gaiša diena,
Un pēc nāves
Nāk augšāmcelšanās.
Kādē! lai nedrīkstu es cerēt,
Ja cerība ir mana maize;
Kādē! lai nedrīkstu es ticēt,
Ja ticība ir mans lauks;
Kādē! lai nedrīkstu es dziedāt,
Ja rīts man vēl stāv priekšā?
Patiesi,
Kalni saplok

Un jūras izsīkst;
Man smaidis izdziest
Un asaras ir izraudātas,
Bet mana ticība paliek!
Cel galvu augšā, mana tauta,
Pacieti un tici,
Ar dziesmu ej caur nakti!
Cel galvu augšā, mana tauta,
Ēd Dieva dzirnu
Tumšo maizi.
— Tu vari izturēt,
Jo tu esi tā cilts,
Kam aust
Jauna diena!

VAI SAVAS SĀPES

ANDREJS EGLĪTIS

I

Vai savas sāpes mērosim ar tēvu zemes mokām?
Tās jūras smagumā pret manām— asarā uz rokām;
tik prieks, kas izaudzis man dvēseles krēslainībā klusi
ir lielāks gan kā tēvzemei, kas vienmēr noskumusi.

II

Dziļajās velaiņu naktīs pamozdamies
caur bezzvaigžņu debesīm taustos uz mūsu astoņpadsmitā novembrā
mājām —
dzirdu kā veļu suņi rej, veļu lakstīgala triļļo, zudušo laiku soļi dun,
latvju pilskalni gadsimtiem aizbirušām mutēm dzimstošas brīvības
vētras malco —
mūsu valsts — mūsu kritušo varoņu liesmaino zobenu mežiem
dievīgi šalko.

— Asiņaina gaisma aust
tēvu zemes ielejās —

Atveņas gurušās tautas acis — jaunu vergu diena krīt posta pagalvjos
klātos,
celsimies arī mēs, lai ar mūsu Dievu, valsti, tautu — cīņas dvēselēm
sarunātos.

Sudrabaina saule lēks —

ŽĒLASTĪBAS GADI

VERONIKA STRELERTE

Dažreiz Tas Kungs atgādina, Un atgādina Viņš arī,
Cik dziļi mūsu maldi; Ka tas laiks, ko vadi,
Ar briesmīgu troksni Ir vēl nenopelnītas
Plīst bauslības galdi. Žēlastības gadi.

KUNGS

ANDREJS EGLĪTIS

Kungs, Tavi dārzi brīnumam zied.
Akla mana dvēsele —
Neapjauž.
Slavu zeme un nīcība dzied,
Es esmu kā rasa zāles galā. Kurlas manas ausis —
Kā pasaules vidū, kā malā. Nesadzird.

BRĀĻU KAPOS

VERONIKA STRELERTE

Miglā zūd sejas un stāvi, Nešķīsts un viendienīgs pūlis
Noraso vēlīns zieds, Zaimoja karogus,
Piemini, piemini nāvi, Dievīgā zemē gūlis
Puķi uz kapa liec. Tēvijās karogs nu čūs.
Dvēseļu biezoknī zuda, Lēni no zara krīt lāsas,
Izdziša dzīvā balss, Miglā drīz pagaisīs viss,
Kas gan uz akmens šī gludā Piemini mūžīgās krāsas —
Degošus vārdus kals? Miesu un asinis.

NERAUDI, MĀSIŅA. Kantāte

Alberts Jērums (* 1919)

Pirmatskaņojums
Lilija Zobena, Gaida Trēziņa

Dzeguze kūko,
Dzied lakstīgala;
Raud mūsu māsiņa
Svešā zemē.

Indra Gubiņa:
Vienā krastā viņi sitas,
Otrā atbalss skan,
Bēdas pāri jūrai veļas.
Pāri plašumam.

Nerimst vilņi, nerimst vēji
Diena dusēt iet,
Saulē, kur tu aizritēji,
Bāra bērni dzied.

Abos krastos skumjas dziesmas,
Abos ilgas trīs,
Ja vēl ilgi jūra velsies,
Balsis apklusīs.

Velta Sņikere:
Vai liepu lapu laipu likt
Uz Latviju?
Tā nepārtikt.

Vai zvaigžņu segu atārdīt
Un uguns taku uzdzirkstīt?
Tā nepārtikt.
Vai asarām ļaut aizsniegties
Un gaidīt vai kāds talkā ies?
Tā nepārtikt.

Vien drošas sirdis
Un skaidri prāti —
Vēl darināti
Nav citi balsti
Uz savu valsti.

Lai vieno mūs dziesma
Lai uzdziedas dziesma
Par balsīm pāri.
Lai ceļas no mēlēm
Zeltstaru liesma
Un zibeņo cauri
Tumsības spēlēm.
Lai vieno mūs dziesma.
Latvijas brīvība, mosties!

Sadragā saites,
Vairs nepaliec peklē,
Kad mūsu balss
Tevi ūjina, meklē.

Šķelies pret tumsu,
Lai rīb visas malas.
Tev izlecot, saule,
Lai nakts pušu daļas!

Atausti, diena,
Kad šasniedzas krasti,
Atausti, diena,
Gavilēšanai:

Dzied, māsiņa, tu pret mani,
Es pret tevi gavilēšu...

Rotā!

VARIĀCIJAS PAR SV. ANDREJA KORĀLI Jānis Kalniņš (*1904)

DIEVS, TAVA ZEME DEG (1944). Kantāte. Lūcija Garuta (1902- 1977)
Melita Mičule

Dievs! Tava zeme deg!
Grēka un ienaida liesmās!
Debesis upuru nopūtu pilnas,
Zudušos varoņus saukājot,
Vaimanā nelaimju dziļnas.

Lai es guļu, kur es guļu,
Ka tik tēvu kalniņā.

Jaunas sievas, jaunas mātes,
Dievu mīji palūgsim!
Tēvzemei šūpi kārti
Tēvzemei izšūpot.

Jaunas sievas, jaunas mātes,
Dievu mī'i pielūgsim,
Lai vairs mūsu baltus jērus
Nikni vilki nenorij.

Pieņem, Dievs, lūgšanu kvēlu!

Dievs! Tava zeme deg
Grēka un ienaida liesmās!
Debesis upuru nopūtu pilnas,

Zudušos varoņus saukājot,
Vaimanā nelaimju dziļnas.

Šūpojiet, šūpuļi, Latviju mīļo
Tālāk uz priekšu, tālāk uz augšu.
Debess lai aizlūdz, zeme lai svēta.

Ai, zemīte, tēvu zeme,
Nāc, Dieviņi palīgos!
Kad sargāju rītu pusi,
Pērkons grauda vakaros.

Met, Dieviņi robežāsi
Savu zelta zobentiņ,
Lai ienaidis tautas nesarīda,
Lai mūsu druvas neizmīda,
Lai Dievs mums savu zīmi dod,
Ja tēvija un tauta briesmās.

Dievs! Tava zeme deg! Dievs!
Ciemi un pilsētas gruvešos,
Nīcības putekļos triektas,
Augstāko kalngalu virsotnes
Nīcīgi ielejās liektas.

Mūsu Tēvs...